

Констатује се да су из просторија Окружног затвора у Београду на претрес доведени оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Синиша Филиповић, Иван Кораћ и Драгутин Драгићевић, да је приступио заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић, те браниоци оптужених, адвокат Миломир Шалић, бранилац опт. Бранка Грујића и Драгутина Драгићевића, који ће на данашњем главном претресу замењивати адвоката Слободана Сташевића, уз сагласност опт. Синише Филиповића, адвокат Драган Ђокић, бранилац опт. Ивана Кораћа, који ће у току главног претреса замењивати браниоца, адв. Мирослава Ђорђевића, уз сагласност опт. Драгана Славковића и бранилац адвокат Мирослав Перковић, бранилац оптуженог Бранка Поповића.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **НАСТАВИ.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека дође један сведок.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок **МИЛОВАН АЦИЋ.**

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА МИЛОВАНА АЦИЋА

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Добар дан, свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Како се Ви зовете?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Ја се зовем, да ли смета да наслоним руке овако, имам проблеме са ногом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не смета. Како се зовете?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Зовем се Милован Ацић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милован?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Јесте, од оца Радисава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Радисав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: 1948. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: У Рожајама, Црна Гора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рожаје?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Јесте, Рожаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рожаје, Црна Гора. Где живите?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Живим у Краљеву, ул.Доситејева бр.138, стан бр.14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: По занимању сам машински техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Радио сам у «Каблару», грађевинско предузеће, сада на бироу за незапослене, стицајем околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослени сте?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте у сродству можда или у завади са оптуженима, а то су Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Ја ниједног од, осим Ивана Кораћа не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни не познајете?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству са њим?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: За та имена нисам никада чуо, право да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Запрећена је казна затвора до пет година. Значи, Ви сте дужни да говорите истину, а нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте се одговором на та питања изложили некој тешкој срамоти, знатној материјалној штети или евентуалном кривичном гоњењу. Ја ћу Вас сада позвати да положите заклетву, читањем тог текста ту испред Вас. Изволите, наглас.

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Мало је без наочара проблем, али видим, биће у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Сведок Милован Ацић, од оца Радисава, рођен 1948. године у месту Рожаје, Црна Гора, по занимању машински техничар, тренутно незапослен, са пребивалиштем у Краљевоу, ул. Доситејева бр.138, стан бр.14, упозорен и опоменут на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом у току је поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Један од оптужених је и Кораћ Иван, који Вас је и предложио, односно његов бранилац да Вас саслушамо у својству сведока, па да нам Ви испричате, да ли је Вама нешто познато о његовом евентуалном ангажману у току ових ратних дешавања у периоду 1991., 1992. године, да ли сте га виђали, када сте Ви њега уопште упознали, у каквом сте односу били тада?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Ја сам, овај, Ивана Кораћа упознао када смо се уселили у зграду исте године, добили смо стан. Били смо комшије. Они су на четвртном спрату становали, ја сам на трећем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: То је било пре двадесетдве године, то ћу Вас, не могу баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре двадесетдве године?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Јесте, у октобру мислим да ће да буде двадесетдве године како смо се уселили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Они су били мала деца, они су се дружили са мојом децом, скоро су и вршњаци, тако да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колика су Ваша деца?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Моја деца, син је 1974. годиште, кћерка 1977. Иван мислим да је старији годину, две од мог сина, ја мислим, тако, то нисам баш сигуран, тако да су се дружили. У комшилуку су били примерена деца. Они, два брата и њихова сестра, са родитељима њиховим сам био овако у изузетно добрим комшијским односима, мислим, они су расли буквално у мојој кући, а моја деца у њиховој, тако, близу су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта има Иван од браће и сестара?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Иван има брата Игора и сестру Ивану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сестру Ивану?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они и сада у том стану?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Нису, они су стан пре једно пет, шест година, седам, продали су стан, па су довршили кућу у којој су становали заједно са родитељима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли виђате сада његове родитеље, брата?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Повремено када се може, знате, овај, а Иван је ја мислим у том периоду, што сада рекосте, да ли Вам треба још нешто, да ли се виђам са његовим родитељима, на то мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли се виђате сада?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Па, видимо се, ретко, његов отац ради приватно, мора да се живи од нечега, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му виђате брата, сестру?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Брат му ту није, брат је на издржавању казне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, да ли знате, зашто?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: То је био неки крвни деликт, овај, у Нишу, мислим да издржава казну, убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убиство?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Јесте, у самоодбрани, нападнут је у свом локалу и он се бранио и тако се то догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вама то прича?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Па, знам, Краљево је мали град, ми знамо се као пријатељи, како то не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајде да се на ову нашу тему вратимо.

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Е када су почела та ратна дешавања, знате, ја знам да је Иван прво био ангажован мислим, овај, из Краљева, са целог тог нашег подручја, знате. Било је много ангажовано тих младих на ратишту, ја мислим прво хрватско, па после овамо где су били, то зворничко ратиште, знате. Било је доста дечака из те наше улице ту. мислим, овај, који пролазе. И не познајем их ниједног, знате. Ивана сам знао, а ове друге, не. Мислим, то су разне униформе, знате како, мислим, ишли, враћали се, територијалци. Е, и овај, знам Иван је 1992. године, ја мислим да је било то, у то сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да је ишао на хрватско ратиште?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Па, како да не знам, мајка његова ми причала, да је Иван добио позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја то.

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Добио је позив, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позив?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Највероватније, како другачије, то је тада била она мобилизација, знате како. И онда знам да је 1992. године, ја мислим да је то било, женио му се брат од стрица у Краљеву, његовог стрица Нова, Ново, знам га лично, Златко се зове и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај брат?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брат Златко?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Брат од стрица рођеног. И он је дошао био са ратишта, знате. Био је девер на тој свадби и био је ту, ја мислим, шта ја знам, можда десетак, петнаест дана, виђао сам га. Ишао сам код његовог стрица чак да гледам видеозапис са те свадбе. Нисам био на свадби, па сам понео флашу пића да честитам, јер смо у добрим односима са његовим стрицем и то. Е после извесни период га нисам видео, до једно, можда негде у јуну, не бих се могао сетити датума, када је дошао, рањен је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је била та свадба?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Та је свадба била у мају, ја мислим. Који је датум, немам појма. А после, он је после можда једно двадесетак дана, после те свадбе је дошао, после две, три недеље онако, шта ја знам, био је, рука му је била цела у завоју и мислим да је имао и преко груди завој. Ја сам отишао да га обиђем, ту је био, кући, са својом, да ли му је то била девојка или жена, не знам, била је, ту су били после дуго. Та је мала остала ту. Моника се звала, ако Вам нешто значи име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је, кажете, био на свадби, па је отишао?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Јесте и после је дошао рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После двадесетак дана?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Јесте, дошао је рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Е после, био је ту кући, мислим са том, ја сам мислио да се оженио и вероватно да јесте, можда незванично, али довео је био ту, ишли смо и то да честитамо. После, право да Вам кажем, даље не знам када се опоравио, да ли се враћао или није, знате како, ја сам радио. Не бих могао мислим да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тада изгледао?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Па, како да Вам кажем, то је било, значи пре петнаест година, леп дечак, уредан, шта, навраћао је код мене. Нисмо причали никада о.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је фризуру имао?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Фризуру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, косу какву је имао?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Па, шта знам, ја мислим да је он пре рата помало као сваки дечак, мало дужу фризуру, а тада мало уредније је било, шта знам, ако могу да се сетим. Са ратишта када дође мало је необријан, оно врло мало, али то, не. Уредно је деловао, педантан је био, иначе, увек по природи и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, кажете, имао је руку увијену?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Имао је руку увијену и мислим да му је завој, ако ме не вара памћење моје, знате, да је то било, ваљда блокирано, па је то вероватно било везано овуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то показујете да је то била десна рука?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Не могу, верујте ми, јер је било то пре петнаест година, мислим, али једна рука, сада, која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте га обишли ту док је имао ту завијену руку, ту када је дошао, у јуну?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Па, могу Вам рећи, једно сигурно пет, шест пута, оно мислим, сваки други дан или тако, шта знам, када сам имао времена да одем, да попијем кафу са његовим родитељима и да га видим шта ради и тако. Не могу сада мислим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте били у истој згради?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, били сте у истој згради?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: У истој згради, само они су били на четвртном спрату, а ја на трећем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он носио наочаре некада?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Па, шта знам, можда сунчане наочаре, али тог детаља не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, за вид наочаре?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио браду?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Није, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Да ли сте га видели некада са брадом?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Не могу, не верујем да сам га видео са брадом, јер сам можда га видео само када мало је необријан, знате, дечаци, можда пет, шест дана, можда то, када нешто раде или шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, пре шест, седам година, они су?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Они су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су отишли у ту кућу, да ли сте после се још виђали?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Са њим веома ретко, јер он је доста радио, ја навратим да му видим родитеље, не затекнем га, јер он у кући станује, он је на спрату, а они су, ја више код његових родитеља свратим, а он је на спрату изнад њих станује са својом породицом. Има жену и девојчицу, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте га поново видели?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Па, не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно последњи пут када сте га видели?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Последњи пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Последњи пут сам га видео можда пре, шта знам ја, можда три године. Он је, чини ми се, претпрошле године, то сам чуо, да је, овај, ухапшен и то, а то је била зима претпрошле године, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте га те зиме видели пре тога?

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Не, нисам, јер стицајем околности, ми смо мало подалеко сада, тако да ређе се иде и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли сте га питали, одакле он у том Зворнику?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то мајка или он, ко Вам је то рекао да је он у Зворнику? Кажете, био је мобилисан за хрватско ратиште, па како сазнајете да је на?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Мислим да ми је рекао можда и његов брат да је тамо на ратишту, не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао, кажете, обилазите га, да ли Вам је причао где је рањен, како је рањен, каква је то повреда, шта?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Рањен у борби био, шта ја знам у детаље да улазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У борби?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Нисам хтео, да, нисам то могао, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је и брат био ту када сте долазили да га обиђете рањеног?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Ја мислим да јесте. Не могу сада да се сетим, али јесте, вероватно. Они су били везани један за другог овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа нисте причали, откуд он тамо сада даље на ратишту у Босни?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: На ратишту, не, никада, никада. Ја сам таква природа да ме то није баш много занимало, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао да је ишао још негде, мимо Зворника, негде у Крагујевац, у Црну Гору, негде тако?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Није никада. Нити сам га питао, нити ми је причао, стварно то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има неко питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто су се Ваша деца дружила, како рекосте, знате ли, да ли је Кораћ имао неки надимак?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Не. Ја сам га звао Ико, Иван му је име, Ико, Иван, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, колега? Ви, немате? Добро. Колики су Вам трошкови доласка у суд?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Па, ја сам дошао колима са мојим комшијом, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, колико тражите?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Па, не знам, у висини аутобуске карте, ваљда то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Ја мислим да је то 1.000,00 динара у оба правца, 500,00 динара је једна карта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли тражите и трошкове исхране за данас?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Само за долазак?

Сведок МИЛОВАН АЦИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Једино што сам требао да радим, то ајде нећу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да више нема питања за сведока.

То је све што имам да изјавим.

За овим сведок тражи трошкове доласка у суд и повратка у износу од 1.000,00 динара, па

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку тражене трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала што сте дошли, можете да идете.

Сведок МИЛОВАН АЏИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ЗДРАВКА КОЈИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ваше име је?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Којић Здравко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: 10. јануара 1952. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Трговиште, СО Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краљево?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где живите?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: У Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која адреса?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Доситејева 138/18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Радник, свашта, радник, занимање, радник као пословођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: У «Пластметал» у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Као пословођа металног погона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте можда у сродству или у завади са лицима по имену Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Никога не познајем, сем Кораћ Ивана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега познајете само?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте као сведок пред судом дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело, забрањено је и казна затвора до пет година. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте се изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ја ћу Вас молити да прочитате наглас ту заклетву испред Вас.

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Сведок Здравко Којић, од оца Милорада, рођен 10. јануара 1952. године у месту Трговиште, СО Краљево, са пребивалиштем у Краљеву, ул. Доситејева бр.138/18, по занимању радник, запослен у предузећу «Пластметал» Краљево, на радном месту пословођа металног погона, упозорен, опоменут на дужност казивања истине, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Окружним судом у Београду, Већем за ратне злочине води се поступак због поменутих лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. У питању су догађаји који се стављају на терет оптуженима, а који су се десили у току 1992. године у Босни, у Зворнику, па да нам Ви кажете, да ли Ви познајете Кораћ Ивана и да ли Ви знате нешто о његовом евентуалном ангажману на тим подручјима, у том периоду?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Ја Кораћ Ивана познајем из зграде. Ми смо на истом спрату, само они су становали у броју 20, ми у броју 18. Значи, та деца су порасла са мојом децом, дружили су се, значи ништа немам лоше да кажем о тој деци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам баш није толико битно, лоше, добро, него за период боравка.

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Ја нисам био на ратишту у Зворнику да би имао неке информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Вас је одбрана предложила на околности, да ли знате нешто о његовом боравку, о времену боравка, у том смислу?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Ја знам да је он у тој, у 1992. години, да је у мају месецу, из неког дела што смо читали, да је овај, да га терете за 1992. годину, да ли је тако? Не знам, мислим, ја немам, ја сам само добио позив, никакву ја документацију нисам добио другу, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таман посла када би достављали сведоцима документацију.

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Па, добро, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је он био негде 1992. године ван куће, били сте у истој згради?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Ван куће, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, када и где и ако знате, одакле Вам то сазнање?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Па, како не бих знао комшије, био је на, био је, овај, мобилисан као резервни војник Југословенске народне армије, на ратишту у Славонији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: То је било 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Па, ја не могу сада да се сетим, ја не знам у ком периоду је био рат у Хрватској, 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Да ли је тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао после из те Хрватске?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: После је долазио, дошао је кући, нормално, после тога. После тога је поново ишао, ишао је после, мислим, ја мислим да је био у Зворнику, да је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Па, ја нисам био, мислим да је био тамо, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је рекао да је он баш тамо био?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Били смо кући на кафи код њих, код његових родитеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су Вам рекли?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то, да ли знате који је то период?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Па, то је у мају 1992. године, у мају 1992. године, он је долазио и био је на свадби код његовог брата од стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, када је то било?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: То је било крајем маја, негде при крају, при крају маја 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали тада са њим, где, шта је?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: А не, нисам ја причао са њим. Ја не волим много да причам, зашто бих се интересовао шта ко ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, не знам да ли волите, сада сазнајем да не волите, али питам Вас чисто.

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не, нисам, нисам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар то није било занимљиво да исприча где је био, шта ради, шта се догађа? Ни он ништа није причао, ни Ви не питате?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Он је, дружио се са мојом децом, они су причали, имали су компјутере, радили су тамо, ја се нисам мешао шта раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни деца Вам не кажу да је причао са децом, где је био и шта је био?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Па, не разумем Вас, како где је био, шта је био, не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је причао нешто да је био уопште у Зворнику или то сазнајете од родитеља? Кажете, долази на свадбу, да ли сте нешто причали, где је био до тада?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Па, био је, био је, нормално да је био, да ли је, у којим јединицама, у ком сектору, јединица, не знам ја где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тада, да ли је исто мобилисан или како?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и Ви били на ту свадбу позвани?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А како знате да је он био на свадби?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Па, како не знам, у згради ако први комшија иде на свадбу или жени му се брат или било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је ишао на свадбу, није свадба ту била?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Није, није ту, али, ја знам и његовог стрица и синовца и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, тада је била свадба. Колико дана, да ли се сећате, пре свадбе он долази, колико остаје или остаје стално?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не могу да се сетим ја тих датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га после те свадбе виђали још у Зворнику или не?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Како у Зворнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пардон, у Краљеву, да.

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: У Краљеву сам га виђао и крајем јуна он је имао завој на руци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Јуна, крајем јуна исте године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је значи ту?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Био је, био је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га питали, откуда му завој, шта је било?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Рекли су ми да је рањен на ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је остао ту док је имао завоје или је опет отишао?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Био је кући, био је кући, после се вероватно враћао поново, мислим. Те детаље стварно ја не могу, не знам, а нису ме много ни занимали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је хапшен тада нешто тамо?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он тада изгледао у то време?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Како мислите? Обично, обично, једино је имао маскирну униформу, одело што су носили сви у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је био у маскирној униформи, када дође?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не, не, када се, шта ја знам одакле је све долазио. Носио је, у то време је носио и маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту у Краљеву?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Ово одело, војно одело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у Краљеву је носио?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не, носио је док дође ту, па се пресвуче, окупа се човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се сећате, каква му је коса била, дужина, боја, нешто?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он носио наочаре за вид?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Ја не знам да ли је носио. Моје дете јесте, а он није носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је имао браду, бркове, нешто?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Ја га се не сећам са брадом и са брковима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели некада са брадом?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, када се те 1992. године, ишао је поново или не знате да је ишао?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не знам ја, немам ја, мислим, да је ишао, па нисам ја водио рачуна где ће ко да иде, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли сте га после виђали у континуитету или је и даље негде ишао, то питам, за време рата?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: За време рата је био и кући и ишао је, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још колико дуго?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Па, не знам то, значи не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те године или?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Те године, у том, те године, 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 1993., 1994., да ли сте и даље становали у истој згради заједно?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На истом спрату?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: На истом спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га после виђали?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Био је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када више није ишао?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Ја мислим да није ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га питали некада, како је он то отишао?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он неки надимак, да сте Ви знали?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Ја га знам као Иван, а не знам га другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као Иван? Да ли сте чули некада надимак Зокс?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цеца?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не. Знам да је долазио са девојком, Моника се звала, а Цеца, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је он ухапшен?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не. Сада, ово сада да је ухапшен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: То сам чуо од једног колеге на послу, једно јутро да је ваљда ухапшен, да, само не знам колико, има две, три године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још станујете заједно или?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не. Од 2000. године нисмо заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Ви сада станујете?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Ја станујем на истом месту, а они су се преселили у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они су се преселили, добро. Да ли он има још браће или сестара?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Има сестру и брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли њих виђате?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Ретко када виђам сада и њих као комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се дружите са родитељима или не?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Па, ретко сада, пуно ређе. Ми смо се дружили док је било бомбардовање скоро сваки дан, али после нисмо. До када су се они одселили, онда, шта ја знам, видимо се можда у пет, шест месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате, када се Иван оженио?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А знате када му се оженио брат од стрица?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Брат од стрица, нормално. Па, не знам ја да ли је Иван био ожењен са Моником, он има после другу жену, откуд ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када се оженио, ево када се оженио други пут?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А откуд знате да је то било у мају 1992. године и то крајем маја 1992. године?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Па, зато што сам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта сте видели?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Видео сам да је била свадба и да је он био ту човек.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Па, ја не знам када се мој син оженио, да знам када се он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате његов брат од стрица?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Па, то знам, ето, па, да ли је забрањено да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него пита Вас колега, како се сећате брата од стрица, комшије да се жени, а не знате његово?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Ја сада, на пример, да је Југославија изгубила Србија од Холандије, а нисам знао да је неко други победио, значи, што ја морам то знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питамо Вас, по чему је специфична баш женидба његовог брата од стрица, Вашег комшије? Где живи тај брат од стрица?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Па, живи ваљда у Војводе Степе, мислим да је улица Војводе Степе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Краљеву?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од Ваше улице?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Како, два, три километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два, три километра? А како сте Ви тог дана знали да он иде на свадбу, да ли сте га видели?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Жена ми је рекла, прича се у кући, данас је свадба код Кораћа или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када се Иван оженио, сада када има кћерку?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не могу, то не могу да се сетим, знам да има кћерку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, да ли сте живели у истој згради или не?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Они су већ отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ су отишли?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре доласка и добијања позива за ово сведочење, да ли сте контактирани од некога да ли желите да сведочите у овом поступку?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: На предлог Ивана Кораћа, његова мајка ми је рекла да треба да будем сведок.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте са њом тада разговарали у вези ког би то времена било да Ви сведочите, па је тако дошла да причате о свадби брата од стрица, а не знате када је неко други и тако даље?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Овај, па шта знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали са мајком о евентуалној садржини сведочења, то је питање, да ли је тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта треба да сведочите, то је питање тужиоца?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Разговарали смо о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте разговарали?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Разговарали смо о времену када је шта било. Нормално да ја не могу да се сетим свега шта је када било, ваљда, разумете, ако је то одговор који Ви тражите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко Вас је подсетио?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Његова мајка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког су пола Ваша деца?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Мушког.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А годиште, да ли је приближно Кораћевом?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: 1975. годиште је мој син старији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Ваш син био мобилисан?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Мој син је био у војсци те године, 1999. године, овде је био у војсци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 1999. године?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је 1992.

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Да, мој син је већ у то време, или је био у Београду на послу или је отишао у Немачку, поштено да Вам кажем, мислим, не памтим датуме и ето за моје дете ме не занимају ти датуми када је он отишао у Немачку, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, онда, како да схватимо онај мај, шта кажете, мајка, у ком смислу, разговор са мајком?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Видео сам да је човек долазио тамо, кући, па био сам ваљда кући. Видео сам у том периоду да је долазио, Иван кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рекли сте, разговарали сте са мајком његовом сада и она Вас је подсетила, на шта, на догађаје, на датуме, на шта?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: На датуме, те датуме смо разговарали и о датумима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Само још једна ствар, везана за овај део када каже да је крајем јуна, колико се сећа, виђао Ивана са завојем. Да ли се сећа можда, како је то било, у којој мери је имао завој, колико дана?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Нисам обраћао пажњу много на то, мислим, рањен је био и тако, ја нисам после обратио пажњу, видео сам да није тако страшно и то је то.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли се сећате, колико дана отприлике је био, колико сте га виђали дуго?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не знам колико дана, не знам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, нема питања више? Добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали трошкове за долазак из Краљева?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Дошао сам колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вас кошта одлазак и долазак?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Немам појма колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове од суда?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је карта аутобуска?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходном сведоку смо дали 1.000,00 динара.

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Ништа није спорно.

Сведок тражи трошкове по нахођењу суда, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку трошкове у износу од 1.000,00 динара на име превоза од Краљева до Београда и назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите и трошкове исхране за данас?

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок не тражи трошкове исхране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да идете, хвала Вам.

Сведок ЗДРАВКО КОЈИЋ: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријатно. Пошто је за данас овај сведок изјавио да, као што сам рекла јуче, због страха од последица сведочења, не жели да дође у суд и да сведочи, ми ћемо сутра наставити, сутра имамо два сведока и то ће вероватно мало дуже потрајати.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Можемо ли један предлог да дамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предлог?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доказни предлог?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја предлагем да се позове Зоран Суботић из Новог Сада као сведок, на околност, он је био командант штаба у Зворнику у априлу месецу, затим да се позове, такође, Драган Цветиновић, који је такође био у Зворнику у време догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на које околности Драган Цветиновић, шта је он био?

НАТАША КАНДИЋ: Исто, он је био у то време у својству, овај, добровољца, био је у формацијама у Зворнику у време догађаја. У том смислу, мислим да је неко ко је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На околност ко их је довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим формацијама, нисам ништа разумела?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добровољаца, «Шешељеви».

НАТАША КАНДИЋ: Добровољац, Шешељеви добровољци. Исто тако и Срећко Радовановић из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срећко Радовановић је био, шта?

НАТАША КАНДИЋ: Такође неко ко се налази у оквиру добровољаца и долази из Српске радикалне странке у Зворник у то време. И сва тројица које предлагемо, они су дали своје изјаве Окружном суду у којима кажу да су наводно саслушавани од стране хашких истражитеља, у односу на догађаје у општини Зворник и то су сва тројица, значи, имају непосредне везе са догађајима у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком поступку у Окружном суду су дали изјаве?

НАТАША КАНДИЋ: Нема поступка, него су, то је била акција Српске радикалне странке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, рекли сте, дали су изјаве Окружном суду.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, дали су изјаве о томе да се на њих врши притисак.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да се врши притисак на њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окружном суду, рекли сте суду Окружном?

НАТАША КАНДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко их је саслушавао, који судија?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само су оверили изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оверили изјаве у суду.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а адресе?

НАТАША КАНДИЋ: Адресе, ево, Драган Цветиновић, са пребивалиштем у Лозници, Партизанска бр.22, Зоран Суботић, Марка Краљевића 49, Нови Сад, Срећко Радовановић, Крагујевац, ул.Града Караре бр.28.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колега? Хоће ли странке да се изјашњавају везано за ово, за ове предлоге, тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам ништа против, сагласан сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сагласни сте, а одбрана?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја се противим овом предлогу, зато што из неког материјала овде који ми је случајно пао до руку, видим да ови људи немају везе са овим нашим догађајем, да на «мала врата» пуномоћник оштећеног жели да злоупотреби овај процес, како би се покушало преко неких њихових замисли да се покуша утврђивати нека одговорност Српске радикалне странке, Шешеља за прикупљање доказа за поступак који се води против њега у Хагу, а тај поступак, што се тиче Шешеља, у односу на ово што ми расправљамо, нема никакве везе. Мислим да је то потпуно непотребно и да то треба спречити, процесну злоупотребу пуномоћника оштећених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате да ми не питамо ван, али ако има везе, ако имају сазнања везано за ове догађаје, ја сам тако схватила, нећемо ми испитивати учешће странака и то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имају, имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, Ви колега да ли имате?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Придружујем се колеги Шалићу. Мислим да немају директне везе, али нека веће одлучи о томе. Међутим, ја бих замолио само веће, шта је у погледу доказних предлога за прибављање документације, комплетне документације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све смо писали.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: За Зворничку бригаду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах смо писали.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи очекујемо одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Војсци Републике Српске и Хашком трибуналу.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер видим да из, да они имају комплетну фасциклу о Зворничкој бригади у Хагу, који су предочавали људима. Ми то немамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког предмета имате то?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Из овог нашег предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите оне изјаве што су давали ови осумњичени и то, мање-више су то ови документи, ја сам тражила поново.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер то нам је јако битно, мислим, та документација. Ништа друго, за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражила сам ја то одмах, ако сте читали предмет, то ћете наћи, дописе, два дописа.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не читамо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не читате предмет, добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добијамо транскрипте, немојте, молим Вас. Ви нас обавештавате о томе шта сте све тражили, зашто би сада испало да ја не читам предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у предмету постоје, у списима постоје дописи, ако сте нешто предложили и ако смо ми то усвојили, ми онда то после пишемо. Не знам како другачије да проверите, колега, да ли имате Ви нешто?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Ништа, само бих истакао да у мери у којој сазнање ових сведока нису релевантна, нема потребе за њиховим саслушањем. Е сада, ако веће процени да би могли нешто да кажу, остављам суду на оцену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одлучићемо то ове недеље.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида, а наставиће се:

27. јуна 2007. године, са почетком у 9,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА